

НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ПРАВОВИХ НАУК УКРАЇНИ
НАУКОВО-ДОСЛІДНИЙ ІНСТИТУТ ВИВЧЕННЯ ПРОБЛЕМ
ЗЛОЧИННОСТІ ІМЕНІ АКАДЕМІКА В. В. СТАШИСА

ЗАТВЕРДЖЕНО

протоколом Вченої ради Науково-дослідного
інституту вивчення проблем злочинності
імені академіка В.В. Сташиса НАПрН України
від 24 березня 2021 р. № 3

ВВЕДЕНО В ДІЮ

наказом директора Науково-дослідного
інституту вивчення проблем злочинності
імені академіка В.В. Сташиса
НАПрН України від 24 березня 2021 р. № 36

СТРАТЕГІЯ РОЗВИТКУ
НАУКОВО-ДОСЛІДНОГО ІНСТИТУТУ
ВИВЧЕННЯ ПРОБЛЕМ ЗЛОЧИННОСТІ ІМЕНІ
АКАДЕМІКА В.В. СТАШИСА НАЦІОНАЛЬНОЇ
АКАДЕМІЇ ПРАВОВИХ НАУК УКРАЇНИ
НА 2021-2025 РОКИ

Харків-2021

ВСТУП

Рівень розвитку науки й техніки завжди є визначальним показником суспільного прогресу, підвищення добробуту громадян, їх духовного й інтелектуального збагачення. Саме цим зумовлюється необхідність пріоритетної державної підтримки розвитку науки як джерела економічного підйому і невід'ємної складової національної культури та освіти, створення умов для реалізації інтелектуального потенціалу громадян у сфері наукової та науково-технічної діяльності, забезпечення використання новітніх досягнень вітчизняної та світової науки й техніки для задоволення соціальних, економічних, культурних та інших потреб. На жаль, за часткою витрат на дослідження й науково-дослідні розробки Україна все ще відстає від більшості розвинутих країн світу.

Науково-дослідний інститут вивчення проблем злочинності імені академіка В. В. Сташиса НАПрН України є однією з провідних наукових установ юридичного профілю в Україні та єдиною спеціалізованою науковою установою в академічній науці, в якій здійснюються фундаментальні та прикладні дослідження у сфері боротьби зі злочинністю, виконуються аналітико-консультативні роботи в галузі нормативного регулювання цієї сфери, а також видається наукова продукція. Головним призначенням Установи є здійснення якісного наукового забезпечення державної політики у сфері боротьби зі злочинністю, у тому числі й регіональної.

Статус Інституту як провідного наукового центру підтверджується визнанням держави. Інститут внесено до Державного реєстру наукових установ, яким надається підтримка держави. У 2020 р. за підсумками державної атестації Інститут увійшов до I (найвищої) класифікаційної групи та було визнано установою-лідером (наказ МОН України «Про результати державної атестації наукових установ» від 17.06.2020 р. № 817). У 2020 р. за результатами моніторингу діяльності наукових закладів, проведеного Харківською обласною громадською організацією «Народна ініціатива», Інститут було визнано лідером

в комунікаціях з громадськістю і новаціях в правовій освіті населення та профілактиці злочинності.

У сучасних умовах трансформації українського суспільства й держави при визначенні Стратегії розвитку Науково-дослідного інституту вивчення проблем злочинності імені академіка В.В. Сташиса Національної академії правових наук України на 2021–2025 роки враховано особливості та положення відповідних нормативно-правових актів, зокрема Законів України «Про наукову та науково-технічну діяльність», «Про наукову і науково-технічну експертизу», «Про особливості правового режиму діяльності Національної академії наук України, національних галузевих академій наук та статусу їх майнового комплексу», «Про пріоритетні напрями розвитку науки і техніки», «Про освіту», «Про вищу освіту», постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Положення про порядок підготовки фахівців ступенів доктора філософії та доктора наук в аспірантурі (ад'юнктурі) та докторантурі вищих навчальних закладів (наукових установ)» від 23 березня 2016 р. № 261.

Стратегія розвитку Науково-дослідного інституту вивчення проблем злочинності імені академіка В. В. Сташиса Національної академії правових наук України на 2021–2025 роки (далі – Стратегія) розроблена відповідно до програмних нормативно-правових актів, зокрема Національної стратегії у сфері прав людини, затвердженої Указом Президента України від 25 серпня 2015 року № 501; Указу Президента України «Про Цілі сталого розвитку України на період до 2030 року» від 30 вересня 2019 року №722; Стратегії національної безпеки України, затвердженої Указом Президента України від 14 вересня 2020 року №392, Державної стратегії регіонального розвитку на 2021-2027 роки, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 5 серпня 2020 року № 695; Стратегії розвитку сфери інноваційної діяльності, схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 10 липня 2019 року № 526-р., а також на основі Стратегії розвитку Національної академії правових наук України на 2021-2025 роки.

Стратегія закріплює місію, візію, кредо та цінності Інституту, містить пріоритетні напрями розвитку правової науки та основні завдання розвитку Науково-дослідного інституту вивчення проблем злочинності як структурного підрозділу Національної академії правових наук України на найближчі п'ять років у таких сферах, як: розвиток фундаментальних та прикладних наукових досліджень; зміцнення зв'язків з органами законодавчої, виконавчої та судової влади; розвиток освітньої діяльності; налагодження міжнародного наукового співробітництва; розширення співпраці з місцевими органами державної влади та органами місцевого самоврядування; розвиток інформаційної політики, просвітницької та видавничої діяльності; укріплення зв'язків із громадськістю; інтеграція науки, освіти та практики; стратегічне планування наукових досліджень; розширення джерел фінансування наукової діяльності структурних наукових підрозділів Академії; розвиток потенціалу та покращання добробуту кадрів, підвищення престижу наукової праці, модернізація робочого процесу.

I

МІСІЯ, ВІЗІЯ, КРЕДО ТА ЦІННОСТІ ІНСТИТУТУ

Місія Інституту полягає в розвитку наукового знання у сфері протидії злочинності, застосуванні цього знання на користь кожної людини, суспільства, держави і світової спільноти, якісній підготовці наукових кадрів, які продукують таке знання.

Візія Інституту: Інститут є однією з провідних наукових установ юридичного профілю в Україні та єдиною спеціалізованою науковою установою в академічній науці, в якій здійснюються фундаментальні та прикладні дослідження у сфері боротьби зі злочинністю, виконуються аналітико-консультативні роботи в галузі нормативного регулювання цієї сфери, а також видається наукова продукція.

Кредо інституту – *bona fides*, від лат. «чесні засоби, сумлінність, добрі послуги».

Цінності Інституту: людина, її права та свободи; брендинг української науки; безпека; наукова спільнота Інституту; академічна доброчесність; наукова етика; академічна свобода; креативність; командний дух; професіоналізм; відповідальність; служіння інтересам суспільства і держави; саморозвиток; міждисциплінарність, інтернаціоналізація; людиноцентризм, аспірантоцентризм; реалізація творчого потенціалу; внесок у світову науку; зворотній зв'язок із суспільством; міжнародне наукове співробітництво.

II

ПРІОРИТЕТНІ НАПРЯМИ РОЗВИТКУ ФУНДАМЕНТАЛЬНИХ ТА ПРИКЛАДНИХ ПРОБЛЕМ НАУКОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БОРОТЬБИ ЗІ ЗЛОЧИННІСТЮ В УКРАЇНІ

1. Методологічні засади формування національної системи безпеки людини, суспільства та держави від злочинних проявів.
2. Вплив кримінально-правових наук на законодавство та практику боротьби зі злочинністю в Україні.
3. Доктрина кримінального права України та кримінально-правова політика: проблеми співвідношення та перспективи розвитку взаємозв'язку.
4. Розробка нового Кримінального кодексу України: виклики та перспективи.
5. Кримінально-правові засоби захисту від загроз національній безпеці у сфері громадського здоров'я.
6. Імплементация міжнародних стандартів у практику поводження із засудженими.
7. Дотримання прав людини у сфері виконання покарання і поводження із засудженими.
8. Удосконалення кримінально-виконавчого законодавства України щодо гуманізації умов відбування покарання засудженими.

9. Розробка політики держави у сфері виконання покарань та забезпечення ресоціалізації і соціальної адаптації засуджених.
10. Історичний досвід як передумова реформування сучасної кримінально-виконавчої системи України.
11. Теоретичні та прикладні засади запобігання злочинності в умовах реформування українського суспільства.
12. Кримінально-правовий захист інформаційного простору України.
13. Дослідження українського та міжнародного досвіду виявлення соціально-правових та кримінологічних наслідків пандемій та епідемій і шляхів їх мінімізації або усунення.
14. Проведення розробок щодо запровадження в Україні політики «нульової толерантності» до корупційних правопорушень та опрацювання дієвих й ефективних правових механізмів протидії корупції у різних сферах життєдіяльності українського суспільства.
15. Наукове інформування щодо доктринальних підходів при вирішенні питань, що виникають при розгляді справ у Конституційному Суді України (по запитах останнього).
16. Теоретичні засади визначення і забезпечення якості кримінального процесуального закону та розробка концепції запровадження нових стандартів якості кримінальної процесуальної діяльності.
17. Запровадження цифрових технологій в кримінальному провадженні в Україні.
18. Розробка перспективних шляхів підвищення ефективності правосуддя та забезпечення доступу до правосуддя.
19. Використання цифрових технологій в кримінальному провадженні в Україні.
20. Теоретико-прикладні питання забезпечення єдності судової практики та передбачуваності правосуддя.
21. Реалізація принципу пропорційності в доктрині кримінального провадження.

22. Удосконалення процесуального забезпечення справедливості і права на захист під час кримінального провадження.

23. Європейські стандарти в діяльності органів досудового розслідування, прокуратури та суду.

24. Дослідження вітчизняної та міжнародної практики координації та співпраці між органами розслідування злочинів на державному та міжнародному рівнях.

25. Розробка стратегії зменшення можливостей вчинення кримінальних правопорушень у різних сферах функціонування українського суспільства.

26. Кримінологічна політика та стратегії зменшення можливостей вчинення кримінальних правопорушень.

27. Роль та форми участі громадськості у реалізації стратегій зменшення можливостей вчинення кримінальних правопорушень.

28. Проблеми програмування і планування стратегій зменшення можливостей вчинення кримінальних правопорушень.

29. Ресурсне забезпечення (наукове, правове, інформаційне, фінансове, технічне, кадрове та ін.) й управління реалізацією стратегій зменшення можливостей вчинення кримінальних правопорушень.

30. Моніторинг результатів упровадження в Україні стратегій зменшення можливостей вчинення кримінальних правопорушень та міжнародний досвід організації та реалізації відповідних стратегій.

31. Розробка стратегії зменшення можливостей вчинення автотранспортних правопорушень.

32. Створення науково обґрунтованої системи заходів запобігання та нейтралізації загроз у сфері громадського здоров'я.

33. Теоретичні та прикладні проблеми криміналістичного та судово-експертного забезпечення боротьби зі злочинністю.

34. Теоретичні проблеми використання інноваційних методів та цифрових технологій в криміналістиці та судовій експертизі.

35. Використання криміналістичних засобів, інноваційних методів і цифрових технологій при розслідуванні окремих видів кримінальних правопорушень.

36. Використання спеціальних знань при проведенні слідчих (розшукових) дій.

37. Теоретичні та прикладні проблеми розслідування та криміналістичного забезпечення розслідування корупційних кримінальних правопорушень.

38. Криміналістичні засоби протидії організованій злочинності, тероризму, торгівлі людьми.

III РОЗВИТОК ФУНДАМЕНТАЛЬНИХ ТА ПРИКЛАДНИХ НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

1. Проведення наукових досліджень із найбільш актуальних проблем боротьби зі злочинністю, що входять до національного безпекового сектору.

2. Інтенсивний розвиток міждисциплінарних (кримінальне право, кримінологія, кримінально-виконавче право, кримінальний процес, криміналістика, судова експертиза, оперативно-розшукова діяльність, судоустрій) досліджень.

3. Інтеграція досліджень Інституту у галузі боротьби зі злочинністю в європейський та світовий науково-дослідницький простір.

4. Підвищення рівня та затребуваності суспільством результатів фундаментальних та прикладних наукових досліджень кримінально-правової спрямованості.

5. Розвиток практики реалізації результатів наукових розробок фахівців Інституту у законотворчій діяльності.

6. Розширення сфери наукового пошуку у відповідності до розвитку новітніх технологій та цифровізації суспільства у сфері боротьби зі злочинністю в Україні.

7. Моніторинг наукових ідей, напрацювань і проектів, що можуть виявитися поштовхом для виконання прикладних та фундаментальних науково-дослідних робіт.

8. Створення наукової продукції на підставі постійного аналітичного моніторингу національного та світового стану розвитку науки в сфері боротьби зі злочинністю та маркетингу ринку потреб у науковій продукції, а також розробка нових наукових напрямів із метою визначення потенційного кола адресатів та замовників, зацікавлених у розробці реалізації результатів вищевказаних наукових досліджень.

9. Розширення кола прикладних наукових досліджень з урахуванням тісної взаємодії із правоохоронними і судовими органами.

10. Упровадження результатів наукових досліджень у діяльність правоохоронних і судових органів.

11. Забезпечення зворотного зв'язку з правоохоронними і судовими органами щодо впровадження результатів фундаментальних і прикладних наукових досліджень.

12. Консолідація інтелектуального потенціалу фахівців Інституту та професорсько-викладацького складу навчальних закладів юридичного профілю.

13. Сприяння поширенню правової інформації, формуванню правосвідомості громадян, розвитку юридичної освіти та юридичної обізнаності населення.

14. Узагальнення світового досвіду правового регулювання суспільних відносин у галузі боротьби зі злочинністю.

15. Участь у конкурсах на проведення досліджень, що організовуються Фондом національних досліджень України.

IV

ЗМІЩЕННЯ ЗВ'ЯЗКІВ З ОРГАНАМИ ЗАКОНОДАВЧОЇ, ВИКОНАВЧОЇ ТА СУДОВОЇ ВЛАДИ

1. Науково-експертний супровід проектів законів та інших нормативних актів, а так само програмних документів у галузі боротьби зі злочинністю,

зокрема, запланованих відповідно до Плану законодавчого забезпечення реформ в Україні, затвердженого постановою Верховної Ради України № 509 від 4 червня 2015 р., та Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом.

2. Участь у підготовці та проведенні парламентських та комітетських слухань, що стосуються питань боротьби зі злочинністю.

3. Участь у роботі науково-експертних рад, інших наукових дорадчих органів та робочих груп із розробки проектів законів при комітетах Верховної Ради України з питань антикорупційної політики; з питань правоохоронної діяльності; з питань правової політики; з питань здоров'я нації, медичної допомоги та медичного страхування; з питань прав людини, деокупації та реінтеграції тимчасово окупованих територій у Донецькій, Луганській областях та Автономної Республіки Крим, міста Севастополя, національних меншин і міжнаціональних відносин.

4. Науково-консультативне забезпечення діяльності Президента України та Адміністрації Президента України.

5. Науково-консультативне забезпечення нормотворчої діяльності Кабінету Міністрів України та діяльності щодо розробки проектів законів, які вносяться Урядом у порядку законодавчої ініціативи.

6. Науково-консультативне забезпечення діяльності міністерств та інших центральних органів виконавчої влади, участь науковців у роботі їх дорадчих органів.

7. Науково-консультативний супровід діяльності Конституційного Суду України, Верховного Суду, вищих спеціалізованих судів України та Офісу Генерального прокурора.

8. Запровадження практики підготовки й подання на розгляд центральних органів виконавчої влади експертно-аналітичних та моніторингових матеріалів із питань боротьби зі злочинністю.

V

РОЗВИТОК ОСВІТНЬОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

1. Забезпечення справедливої якісної освіти та заохочення можливості навчання здобувачів освіти та викладачів впродовж усього життя.
2. Розвиток студентоцентрованого (аспірантоцентрованого) підходу та укріплення принципів академічної свободи в навчанні.
3. Сприяння аспірантському самоврядуванню, забезпечення посилення ролі здобувачів у реалізації освітньої програми в Інституті.
4. Укріплення культури якості в науковій спільноті. Розвиток системи внутрішнього забезпечення якості освітньої діяльності. Забезпечення моніторингу, періодичного перегляду та вчасного реагування на недоліки освітньо-наукової програми із залученням здобувачів освіти, викладачів та стейкхолдерів, з урахуванням досвіду аналогічних вітчизняних та зарубіжних освітніх програм, найновіших досягнень і сучасних практик у юриспруденції, тенденцій розвитку спеціальності та ринку праці.
5. Забезпечення формування індивідуальної освітньої траєкторії здобувачів, задоволення освітніх потреб та інтересів; здійснення їх постійної освітньої, організаційної, інформаційної, консультативної підтримки.
6. Посилення практичної підготовки, а також посилення уваги до набуття здобувачами вищої освіти соціальних навичок (soft skills) при реалізації освітньої програми.
7. Сприяння професійному розвитку викладачів освітньої програми, впровадження сучасних форм викладання.
8. Імплементация в освітянську спільноту політики академічної доброчесності та «нульової толерантності» до будь-яких проявів академічної недоброчесності.
9. Розвиток інтернаціоналізації освітньої діяльності. Розширення співпраці з вітчизняними й закордонними закладами вищої освіти, установами, організаціями з метою обміну досвідом щодо реалізації освітньої програми, участі у стажуваннях, наукових та інших заходах викладачів та здобувачів

Інституту. Забезпечення можливостей для залучення аспірантів до міжнародної академічної спільноти. Заохочення вивчення викладачами та здобувачами іноземних мов.

10. Розширення матеріально-технічної бази для реалізації освітньої програми.

11. Проведення політики відкритості та публічності при реалізації освітньої програми.

VI

РОЗВИТОК МІЖНАРОДНОГО НАУКОВОГО СПІВРОБІТНИЦТВА

1. Установлення наукових зв'язків і розширення участі фахівців у роботі провідних міжнародних та європейських організацій у сфері боротьби зі злочинністю; продовження членства у міжнародних наукових спільнотах за профілем, а також пошук інших профільних організацій із метою подальшого вступу до них.

2. Установлення та закріплення наукового співробітництва з навчальними закладами інших держав юридичного профілю.

3. Участь фахівців Інституту у міжнародних наукових заходах зарубіжних країн та залучення іноземних науковців до участі у відповідних заходах на території України.

4. Участь фахівців Інституту у спільних проектах та дослідженнях із зарубіжними партнерами, спрямованих, зокрема, на закріплення партнерства Україна – ЄС (Програма Горизонт-2020).

5. Активний пошук міжнародних грантів.

6. Оприлюднення результатів наукових досліджень у зарубіжних виданнях.

7. Систематичне проведення досліджень стану й тенденцій розвитку сучасних технологій боротьби зі злочинністю у світі, що застосовуються під час розслідування злочинів та на підставі яких будуть розроблені рекомендації та шляхи впровадження указаних технологій в Україні та буде проводитися пошук шляхів підвищення їх ефективності.

8. Підготовка статей для збірників наукових праць, що входять до науково-метричних платформ Web of Science і Scopus, та участь у міжнародних рейтингових монографіях.

9. Установлення партнерських відносин із науково-дослідницькими центрами зарубіжних держав, сприяння стажуванню співробітників Інституту за міжнародними проектами та програмами, а також їх індивідуальної участі у міжнародних дослідницьких проектах.

10. Запрошення іноземних учених для участі в наукових заходах, що проводяться Інститутом або за участю Інституту іншими установами; підготовка науковцями Інституту спільних статей з іноземними вченими.

11. Участь науковців Інституту у роботі редколегій іноземних видань; залучення провідних зарубіжних науковців до роботи у редакційних колегіях наукових видань Інституту.

VI РОЗШИРЕННЯ СПІВПРАЦІ З МІСЦЕВИМИ ОРГАНАМИ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ ТА ОРГАНАМИ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ

1. Сприяння залученню фахівців Інституту до роботи у складі консультативно-дорадчих органів, робочих груп та інших допоміжних структурних підрозділів місцевих органів державної влади та органів місцевого самоврядування, а також надання науково-методичного забезпечення діяльності зазначених органів із питань боротьби зі злочинністю.

2. Активізація участі фахівців Інституту в розробці регіональних проектів і програм із питань боротьби зі злочинністю, науково-практичному супроводі та оцінюванні ефективності їх реалізації.

3. Упровадження результатів наукових досліджень Інституту в діяльність правоохоронних і судових органів, зокрема, шляхом створення методичних рекомендацій та надсилання інформаційних повідомлень зацікавленим установам з питань боротьби зі злочинністю.

4. Взаємодія науковців Інституту з правоохоронними органами, забезпечення зворотного зв'язку з правоохоронними та судовими органами щодо напрямів та ефективності розслідування кримінальних правопорушень.

5. Сприяння побудові миролюбного та відкритого суспільства в інтересах сталого розвитку, забезпечення доступу до правосуддя для всіх.

VIII

РОЗВИТОК ІНФОРМАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ, ПРОСВІТНИЦЬКОЇ ТА ВИДАВНИЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ, УКРІПЛЕННЯ ЗВ'ЯЗКІВ З ГРОМАДСЬКІСТЮ

1. Активізація роботи із пропаганди результатів досліджень фахівців Інституту та підвищення його наукового рейтингу, зокрема, шляхом підготовки й оприлюднення монографій, науково-практичної, методичної літератури, збірників наукових праць, організації конференцій, «круглих столів», виставок книг тощо.

2. Розвиток офіційного веб-сайту Інституту, сторінок Інституту у соціальних мережах та забезпечення широкої співпраці з веб-сайтами навчальних закладів інших держав та міжнародних організацій по боротьбі зі злочинністю.

3. Підвищення наукової активності фахівців Інституту, посилення їх видавницької діяльності, в тому числі через оприлюднення наукових праць у міжнародних виданнях.

4. Розвиток електронної бібліотеки Інституту та збільшення фондів друкованих видань бібліотеки.

5. Підвищення рейтингів наукових видань Інституту, подальша інтеграція збірника наукових праць «Питання боротьби зі злочинністю» в європейські та світові системи індексації друкованих та електронних видань, забезпечення відповідності видання європейським стандартам друкованої наукової літератури.

6. Підготовка науково-практичних коментарів до законодавства та науково-методичних рекомендацій і роз'яснень щодо правозастосовної діяльності кримінально-правового характеру.

7. Проведення роботи з підготовки до видання відповідних томів Великої української юридичної енциклопедії.

8. Здійснення просвітницької роботи щодо підвищення загального рівня правосвідомості та правової культури населення, формування у громадян поваги до права і закону.

ІХ

СПІВРОБІТНИЦТВО ІНСТИТУТУ ІЗ ЗАКЛАДАМИ ВИЩОЇ ОСВІТИ

1. Постійне налагодження та зміцнення інтеграційних зв'язків Інституту із провідними закладами вищої освіти України та інших держав шляхом укладення відповідних угод.

2. Укладення та періодичне оновлення угод про спільну діяльність із Національним юридичним університетом імені Ярослава Мудрого у галузі видавничої справи, підготовки наукових та науково-педагогічних кадрів, проведення спільних наукових заходів тощо.

3. Спільне видання з провідними вищими навчальними закладами наукової продукції, зокрема, коментарів до законодавства, монографій, енциклопедичної й довідкової літератури, підручників, навчальних посібників та ін.

4. Спільне проведення з провідними вищими навчальними закладами наукових заходів (конференцій, «круглих столів», науково-практичних семінарів, презентацій та ін.).

5. Організація фахівцями Інституту власних спецкурсів, лекцій, майстер-класів тощо.

6. Подальший розвиток системи атестації наукових кадрів, зокрема, завдяки організації діяльності разових спеціалізованих учених рад.

7. Створення разом із провідними навчальними закладами спільних наукових підрозділів та науково-навчальних об'єднань із подальшим науково-методичним забезпеченням їх діяльності.

Х

РОЗШИРЕННЯ ДЖЕРЕЛ ФІНАНСУВАННЯ НАУКОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ІНСТИТУТУ

1. Виконання на договірних засадах науково-дослідних робіт у галузі наук кримінально-правового циклу.

2. Розробка проектів та проведення наукової експертизи проектів нормативно-правових актів органів державної влади, місцевого самоврядування на підставі угод, укладених із ними.

4. Здійснення експертних і консультативних послуг, що надаються фахівцями Інституту для юридичних та фізичних осіб за господарськими договорами.

5. Розширення номенклатури надання експертних і консультативних послуг, що надаються фахівцями Інституту для юридичних та фізичних осіб за господарськими договорами.

6. Розробка та проведення в межах Інституту спецкурсів, лекцій, майстер-класів на платній основі.

7. Активізація участі Інституту у конкурсах на здобуття грантів для проведення наукових досліджень.

8. Рекламування послуг, що можуть бути надані Інститутом, у засобах масової інформації та інтернет-ресурсах.

9. Упровадження договірних засад у практику надання консультативних послуг із питань наукових досліджень, їх організації, наукового та бібліографічного обслуговування, рецензування наукової та навчально-методичної продукції.

10. Розширення практики платної підготовки аспірантів та докторантів.

11. Використання наукового потенціалу та приміщень Інституту у формах, дозволених чинним законодавством України.

XI

РОЗВИТОК ПОТЕНЦІАЛУ ТА ПОКРАЩАННЯ ДОБРОБУТУ КАДРІВ, ПІДВИЩЕННЯ ПРЕСТИЖУ НАУКОВОЇ ПРАЦІ, МОДЕРНІЗАЦІЯ РОБОЧОГО ПРОЦЕСУ

1. Сприяння продуктивній зайнятості та гідній праці співробітників Інституту.

2. Розвиток системи матеріального й морального стимулювання наукових співробітників та працівників Інституту.

3. Створення сучасних комфортних умов для праці вчених та їх відпочинку.

4. Підвищення ефективності кадрової політики, що має бути спрямована на забезпечення стимулювання постійного підвищення професійної майстерності, кар'єрного зростання науковців.

5. Забезпечення гендерної рівності, розширення прав і можливостей усіх жінок та дівчат.

6. Сприяння зростанню престижу наукової діяльності у сфері боротьби зі злочинністю, залученню до неї талановитої молоді та досвідчених співробітників органів досудового розслідування, прокуратури і суду, міжнародним обмінам, стажуванню, а також фінансовій підтримці молодих науковців через отримання грантів, премій, стипендій державних, зарубіжних і міжнародних установ та організацій.

7. Укорінення традиції проведення Конкурсу імені академіка Володимира Сташиса.

8. Розширення практики нагородження державними відзнаками вчених та співробітників Інституту.

9. Утвердження в роботі колективу Інституту атмосфери дотримання норм наукової етики.
10. Забезпечення переходу до раціональних моделей споживання і виробництва.
11. Забезпечення можливостей для дистанційного та гнучкого режимів роботи співробітників Інституту.
12. Поширення використання онлайн-сервісів у проведенні засідань вчених рад, робочих нарад наукових та інших заходів.